

[Karen Højte Jensen]

ikke, hvis vi ikke har noget i hånden, sige til de unge: ja men I kan godt uden en studentereksamen.

Bertel Haarder (V):

Det, der gør, at ministerens forsikringer ikke er troværdige, er, at hun jo har taget disse nye regler fra førskolebetænkningen, hvor der ganske klart argumenteres for, at der skal være en stramning. Argumentationen genfinder man oven i købet i ministerens svar, som er optrykt i forslaget, nemlig de såkaldte stigende faglige krav. Det er muligt, de er der, men der er altså tydeligvis her i folketinget et flertal, som mener, at det ikke skal gå ud over de unge mennesker, som ikke har taget en studentereksamen eller en faglig uddannelse, men som alligevel kunne være kvalificerede til at komme på et børnehaveseminarium. Det, ministeren siger, virker ikke troværdigt, fordi førskolebetænkningen så ganske klart ønsker en stramning, og fordi det er førskolebetænkningen, som er fulgt her, det er ikke BUPL; det erkender jeg klart over for fru Marianne Bentsen-Pedersen. Man har i bladet Børn og Unge skrevet til mig, at dér har jeg skudt forbi, og at BUPL også er imod disse bestemmelser, hvormed ministeren og førskolebetænkningen altså står med hele ansvaret for det.

Så vil jeg sige til dette med, at der er tre ligestillede grupper: ja men hvorfor står der så 10 pct.? Hvad skal vi med det tal på 10 pct.? Er det ikke, fordi vi begyndte at råbe op om det, at ministeren nu forsikrer, at det er 40 pct., og det skal det åbenbart blive ved med at være. Hvorfor står der så 10 pct.? Hvad var det for et skråplan, man dér var inde på?

Så vil jeg gerne til sidst sige, at vi åbenbart er mange, som er enige om, at studenterne måske havde en lidt for stor fortrinsstilling tidligere, da de fik disse 6 points forlods, og kan vi snakke os frem til, at det skal være 4 eller 5 points, skal det i hvert fald ikke komme an på venstre.

Til allersidst vil jeg blot gøre opmærksom på, at med de gamle regler var det sådan, at havde man blot ét års erhvervs erfaring og dertil et enkelt år i en børnehave, var det nok, at man havde været et halvt år på højskole, så kunne man stå helt på lige fod med studenterne, når man søgte om optagelse.

Det kan man ikke med de nye regler i dag; dér er man afhængig af, at man hele tiden har en minister, som lader være med at benytte sine egne 10 pct., men holder dem oppe på 40 pct. Det er det, der er det utålelige ved den bekendtgørelse. Man var oven i købet, hvis man blot havde været med til lidt fritidsvirksomhed, oppe på 7 points og havde altså mere end studenterne. Det vil sige, at der blandt de 18-årige var to grupper, nemlig dem, der havde brugt de sidste tre år på at gå i gymnasiet, og dem, der havde brugt dem på erhvervs erfaring, et højskoleophold og et år i en børnehave. Dér var der en fuldstændig ligestilling, og det er den, vi altså ikke rigtig kan se der er i dag.

Men jeg vil ikke forlænge diskussionen og kræver ikke, at ministeren skal give nogen som helst indrømmelse her. Lad os glemme, hvordan den bekendtgørelse er; lad os i fællesskab udmønte de fælles intentioner, vi her har udtrykt, til klart og tydeligt at få lavet nogle enkle kriterier, som ikke kan vække den modstand, som disse har vakt.

Alfred Hansen (DR):

Jeg synes, ministerens fortolkning af de indlæg, der har været i første omgang, er noget fordrejet, idet ministeren ligesom stillede i udsigt, at man faktisk skulle indføre en pasus om, at studenter skulle formenes adgang. Det er aldeles ikke det, der har været kendetegnende for de ordførerindlæg, der har været. Spørgsmålet har været, om det er rimeligt at stille som kvalifikationskrav HF eller studentereksamen for at blive optaget som uddannelsessøgende på et børnehave- eller fritidsseminarium.

Noget helt andet er, at vi her har et klassisk eksempel på, hvordan man ad administrativ vej kan foretage den slags ændringer med hensyn til kvalifikationskrav, og ministeren er naturligvis i sin gode ret til at gøre det, for det sker i overensstemmelse med de bemyndigelser, som loven giver ministeren, men det burde måske mane til eftertanke hos folketinget i al almindelighed med hensyn til at skrive under på en blankoveksel, når vi lovgiver her i folketinget, om ikke det havde været rimeligere, at f. eks. uddannelsesudvalget var blevet orienteret om, hvilke planer ministeren og direktoratet havde; så havde vi måske undgået denne debat og havde undgå-